

gælder større Ejendomme. Jeg tillader mig at nævne som Eksempel, at en Ejendom paa en Tønde Hartkorn vil under almindelige Forhold repræsentere en Værdi af 10,000 Kr. Efter den nuværende Skattemetode betaler en saadan Ejendom en Skat til Staten af 17 Kr. 40 Ø., og den betaler — for at blive ved Gennemsnittet — til Amtsfonden 15 Kr., d. v. s. en saadan Ejendom paa en Td. Hartkorn betaler i alt en Skat paa 32 Kr. 40 Ø. Hvis man nu gennemfører Ejendomsskyld i den Form, hvori den foreligger fra Flertallets Side, vil en saadan Ejendom komme til at betale i Statsskat 20 Kr. og i Amtsskat 16 Kr., det vil svare til Formueskatten og til Ejendomsskylden. Det vil altsaa sige, at en saadan lille Ejendom ikke alene ikke vil faa nogen Skattelettelse, men en forøget Byrde af nogle faa Kroner. Det er nu ikke Meningen med en Skattereform, at de smaa Ejendomme skulle faa et Skattepaalæg. Jeg tillader mig derfor at henstille til den ærede Ordfører, om man ikke kunde uddybe den Tanke videre, som det ærede Flertal selv er inde paa, idet man vil fritage Selvejerhuse under en vis Værdi for Ejendomsskyld. Kunde man derfor ikke fritage et vist Beløb for alle Ejendommene, f. Eks. 3,000 Kr., saaledes at det var skattefrit, og først, naar dette Beløb var fratrukket, skulde Skatterne indtræde? Derved vilde man opnaa dette, at man ikke vilde gøre Uret til nogen Side, man vilde give alle Landbrug den samme Fordel, den samme Ret, baade i By og paa Land. Man vilde opnaa dette, at man fritog de smaa Landbrug for at betale højere Skat, end de nu betale, og der vilde i alt Fald ogsaa være nogen Skattelettelse for dem. Jeg tillader mig at henstille dette til det ærede Flertals nærmere Overvejelse, og med denne Begrundelse stemmer jeg altsaa for det ærede Flertals Forslag med Hensyn til Ejendomsskylden, idet jeg haaber, at man paa en eller anden Maade kan lempe sig efter disse Forhold.

Anderledes er jeg stillet med Hensyn til Flertallets Forslag om Indkomst- og Formueskatten. Der har jeg Betænkeligheder, som gøre, at jeg ikke vil kunne følge Flertallet, og det er navnlig Kildebeskatningen. Jeg erkender fuldt ud, at Kildeskatten har sin overordentlig store Betydning og ganske sikkert er udmærket i mange Maader, og at den navnlig i høj Grad vil kunne hjælpe til at faa Kapitalen frem til Beskatning. Men min Frygt ligger der, at Grundejendomsbesidderne skulle komme til at betale Skat af deres

Gæld, idet jeg frygter for, at Kreditorerne kunne vælte Skatten over paa Skyldnerne. Hvorledes private Folk ville stille sig, er noget, man ikke kan have nogen Mening om. Men at vore Pengeinstitutter i mangfoldige Tilfælde ville være ligefrem nødt til at vælte Skatten over paa Skyldnerne, synes mig at staa ganske klart. Jeg skal for at nævne et enkelt Eksempel tage den sjællandske Bondestands Sparekasse. Den opererer, saa vidt jeg ved, med en 30 Mill. Kr. Gennemføres Kildebeskatningen, saa vil det altsaa sige, at den sjællandske Bondestands Sparekasse vil komme til at betale en Skat af 24,000 Kr., en Skat, som Sparekassen selvfølgelig ikke kan udrede, hvis den vil have Balance i sit Regnskab, men maa have godtgjort paa en eller anden Maade. Og skulde Tanken føres ud i sine Konsekvenser, skulde Sparekassen have sin Skat tilbage af Indskyderne, men det tvivler jeg i høj Grad om, at den kan faa, fordi en saadan Kasse har sine Sparere delte i mange, mange Smaaportioner paa 10—100 Kr. Jeg indrømmer, at jeg ikke er særlig finansielt kyndig, men det forekommer mig ganske utænkeligt, at en saadan Sparekasse skulde kunne faa sin Skat igen af disse smaa Indskydere, som til forskellige Tider uddrage og sætte ind. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at den kan faa sine 24,000 Kr. ind igen. For at faa Balance i sit Regnskab har den altsaa kun en Vej at gaa: den maa paa en eller anden Maade lade Skyldnerne betale. Det er den Ængstelse, jeg har for dette Forslag. Jeg nærer, som sagt, ikke nogen Tvivl om, at det er en udmærket Maade at faa Kapitalen frem paa, og hvis det ærede Flertal kunde finde en Form, hvorunder man kunde sikre Grundejerne, som have Prioriteter staaende i deres Ejendomme, saaledes at de kunne være sikre paa ikke at komme til at betale Skatten af deres Gæld, kunde jeg for mit Vedkommende ikke have stor Betænkelighed ved Forslaget. Men jeg maa paa den anden Side stille den bestemte Betingelse, at man finder en saadan Form, ellers kan jeg ikke stemme derfor, og da Spørgsmaalet nu foreligger saaledes med Kildeskatten, vil jeg af den Grund være nødsaget til at stemme mod det ærede Flertals Forslag med Hensyn til Formue- og Indkomstskatten.

Finansministeren (Scharling): Det har været mig en stor Tilfredsstillelse at se, at det Hovedprincip, som jeg ved Fremsettelsen og første Behandling i denne